

ЗАКОН УКРАЇНИ "ПРО ОСВІТУ"

СТАТТЯ 48. МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ОСВІТИ

1. Моніторинг якості освіти - це система послідовних і систематичних заходів, що здійснюються з метою виявлення та відстеження тенденцій у розвитку якості освіти в країні, на окремих територіях, у закладах освіти (інших суб'єктах освітньої діяльності), встановлення відповідності фактичних результатів освітньої діяльності її заявленим цілям, а також оцінювання ступеня, напряму і причин відхилень від цілей.

2. Моніторинг якості освіти може бути внутрішній та зовнішній.

Внутрішній моніторинг якості освіти проводиться закладами освіти (іншими суб'єктами освітньої діяльності).

Зовнішній моніторинг якості освіти може проводитися будь-якими органами, підприємствами, установами, організаціями, іншими юридичними особами, що здійснюють незалежне оцінювання якості освіти та освітньої діяльності. Участь закладів освіти (інших суб'єктів освітньої діяльності) та учасників освітнього процесу у зовнішньому моніторингу якості освіти є добровільною, крім випадків, встановлених законодавством.

3. Порядок, види та форми проведення моніторингу якості освіти затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

4. Центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки організовує участь закладів освіти у порівняльних міжнародних дослідженнях якості освіти.

Методи моніторингу

Розробляючи моніторингову процедуру та добираючи засоби моніторингу, педагоги дошкільного закладу повинні враховувати економічність та надійність методик, їх відповідність віковим особливостям дітей і можливість зручного застосування в освітньому процесі дошкільного закладу.

Практика свідчить, що основними методами, що дають змогу виявити ступінь реалізації програмових завдань та оцінити рівень компетентності дітей, є:

- спостереження за дітьми;
- вивчення результатів продуктивної діяльності дітей;
- проведення— нескладних експериментів у вигляді доручень кожній окремій дитині;

- дидактичні ігри бесіди.

Одним з найефективніших методів моніторингу є регулярні спостереження, які дають змогу доволі об'єктивно оцінити досягнення кожної дитини, властиві її віку, зокрема формування певних розумових дій, а також рівень її компетентності у всіх видах діяльності.

Проте під час спостереження можуть виникнути ускладнення, спричинені, суб'єктивізмом спостерігача. Аби уникнути чи хоча б звести до мінімуму кількість помилок в аналізуванні результатів спостереження, відмовтеся від передчасних висновків. Продовжуйте спостереження упродовж тривалого часу й лише потім аналізуйте його результати. Спостерігайте за дитиною у природній для неї ситуації: протягом дня у групі на прогулянці під час ранкового прийому ввечері, коли дитина йде з батьками додому. Обов'язковою умовою успішного педагогічного моніторингу є вміння педагога уникати суб'єктивних оцінок, фіксуючи лише об'єктивні факти.

Якщо основна мета щоденної освітньої діяльності педагога— розвивати кожну дитину, допомагати їй знаходити правильні рішення, виховувати, то мета моніторингу— одержати достовірні дані про рівень розвитку кожної дитини, сформованості в неї тих чи тих умінь і навичок.

Завдання моніторингового дослідження:

1. Виявити якість практичної реалізації завдань Базового компоненту дошкільної освіти та отримати об'єктивну інформацію про якість дошкільної освіти, а також прогнозувати її розвиток.
2. Дослідити рівень засвоєння програмового матеріалу дошкільниками відповідно до Базового компоненту дошкільної освіти та освітньої програми.
3. Провести порівняльний аналіз відповідності фактичних результатів освітньої діяльності ДНЗ прикінцевій меті - вимогам Державних стандартів дошкільної освіти та освітньої програми.
4. Визначити чинники, які сприяють покращенню виконання освітньої програми.
5. Надати рекомендації педагогам та батькам дошкільників стосовно визначення шляхів покращення якості дошкільної освіти, спираючись на результати моніторингу.